

## עת"א 43324/11/14 - מצב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

30 נובמבר 2014

עת"א 43324-11-14 ב (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא  
העותר מ צ ב (אסיר)

נגד המשיבים  
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר  
2. מדינת ישראל

### פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש לצאת לחופשה מיוחדת מבית הכלא או ליציאה בליווי סוהרים לצורך טיפול פוריות.

מדובר באסיר השפוט לתקופה של שנה ו-10 חודשים בגין עבירות תקיפה ואיומים - עבירות אלמ"ב - נגד בת זוגו לשעבר. כמו כן, לחובתו הרשעות קודמות רבות בגין עבירות רכוש, אלימות, עבירות כלפי שוטרים, עבירות סמים, עבירות מין במשפחה (שבגין ריצה מאסר של 14 שנה ושחרר בשנת 2007) וכן עבירות אלימות במשפחה משנת 2010 נגד אותה מתלוננת.

האסיר נשפט בתאריך 26.10.14 ובתאריך 2.11.14 נקלט בבית סוהר כרמל. האסיר פנה בבקשה לצאת לטיפול פוריות בליווי סוהרים או לחופשה חריגה של מספר שעות לצורך הטיפול. הטיפול אמור להתקיים במרכז הרפואי כרמל. בקשתו של האסיר נדחתה על ידי המשיב מאחר שפקודת נציבות שב"ס שמספרה 04.47.00 בנושא "התייחדות וסיוע לפריון אסירים" קובעת את הכללים המנחים ושיטה לפיה יש לנקוט במתן סיוע לאסיר לצורך פריון וקביעת קריטריונים לזכאות. מאחר שלא הוגשה בקשה פורמלית באופן הקבוע בנהלי שב"ס לא ניתן היה לגורמי המקצוע האמונים על הטיפול באסיר על כל היבטיו לבחון את הנושא ולגבש עמדה מקצועית הולמת לעניין הבקשה והשלכותיה.

האסיר טוען כי החל בטיפולי הפוריות עם בת זוגו הנוכחית עוד לפני המאסר הנוכחי וזה הטיפול השלישי. האסיר טוען שפנה לגורם שב"ס אשר אישר לו לצאת לטיפול לאחר שיצרף מסמכים ולמרות זאת בבוקר היום שנקבע לטיפול הפוריות הודע לו שיציאתו לטיפול לא אושרה. האסיר טוען כי הוא בן 53 ובת זוגתו בת 55, כך שהטיפולים אינם סובלים דיחוי. לטענתו, תיק האלמ"ב שבגינו נשפט הוא משנת 2012, כאשר הוא השתחרר למעצר בית בספטמבר 2012 ומאז שהה מחוץ למעצר וניהל חיים נורמטיביים ולא היה לו כל קשר עם המתלוננת בתיק. הוא מצא בת זוג חדשה ובנה לו חיים חדשים ומבקש להקים משפחה. האסיר מבקש לצאת למספר שעות לבית חולים כרמל ביום שנקבע לטיפול הפוריות.

ב"כ המשיב טענה כי מדובר בעותר ששפוט לתקופה של שנה ו-10 חודשים בגין עבירות תקיפה ואיומים נגד בת זוג. מדובר בכניסתו ה-11 לכלא. החל לרצות מאסרו ביום 26.10.14 ותאריך השחרור המלא הוא ביום 9.2.16. העותר מוגדר כאסיר אלמ"ב מאחר שנשפט על עבירות אלימות במשפחה ומאחר שהחל לרצות מאסרו רק ביום 26.10.14 עניינו עדיין לא נבחן מול ועדת אלמ"ב. נטען כי העותר פנה בבקשה לצאת לחופשה חריגה אך לא פנה על פי הפקודה הרלוונטית בנושא סיוע לפרייון. כן נטען כי בתחילת מאסרו לא הסביר העותר שהוא נמצא בטיפול פוריות ופנה בבקשה ליציאה בליווי ללא הגשת המסמכים המתאימים. נטען כי בקשה לסיוע לפרייון צריכה להיות מוגשת על פי הפקודה בצורה מסודרת, להיבדק מול מפקד המחוז, מול בית החולים, ורק אם האסיר עומד בתנאי הפקודה ניתן לבחון דרך לסייע לו. נטען כי במאסרים קודמים היו לעותר בעיות משמעת רבות, יש לו רקע התמכרותי לסמים והוא לא עבר הליך טיפולי. כן נטען כי נעשתה בחינה של הוצאתו בליווי, על אף שהוא לא פנה בדרך הרגילה, ובקשתו נדחתה. באשר לבקשתו של העותר לתת זרע נטען כי העותר אינו חייב לצאת לבית החולים לשם כך והמשיב יכול לסייע לעותר בהוצאת זרע ישירות לבית החולים באמצעות המשפחה. נטען כי מאחר שהעותר נמצא בכלא כרמל והזרע צריך להגיע לבית חולים כרמל והמרחק ביניהם אינו גדול, הדבר אפשרי ללא יציאתו של העותר מבית הכלא.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

כאמור, מדובר באסיר השפוט לתקופה של שנה ו-10 חודשים בגין עבירות תקיפה ואיומים - עבירות אלמ"ב - נגד בת זוג לשעבר. העותר החל לרצות מאסרו רק ביום 26/10/14. בקשתו לצאת מהכלא אינה עונה על הקריטריונים שנקבעו בפקודת נציבות שב"ס העוסקת ב"התייחדות וסיוע לפרייון אסירים" והעותר אף לא הגיש בקשה מתאימה על פי פקודה זו. העותר הגיש בקשה לצאת לחופשה חריגה אך לא פנה על פי הפקודה הרלוונטית בנושא סיוע לפרייון ולא צירף את המסמכים המתאימים. על כן, לא הייתה אפשרות לגורמים המתאימים לבדוק את הבקשה על פי הפקודה בצורה מסודרת. כמו כן, מאחר שהעותר החל לרצות מאסרו רק ביום 26/10/14, עניינו טרם אובחן על ידי ועדת אלמ"ב. בנסיבות אלו לא ניתן לאשר את יציאתו לטיפול פוריות על פי הפקודה הרלוונטית. על כן, בקשתו סורבה כדין על ידי המשיב.

ב"כ המשיב טוענת כי יש אפשרות לסייע לעותר להוציא זרע ולהעבירו מבית הסוהר לבית החולים בסיוע משפחתו של העותר, מבלי שהעותר יצא מבית הסוהר. במכתב מהמרכז הרפואי כרמל שהציג העותר עולה כי העותר ובת זוגתו נמצאים בטיפול פוריות במרכז הרפואי כרמל, ביחידה להפרייה חוץ גופית. כן עולה מהמכתב שמפאת גילה של בת זוגתו של העותר לא נותר לה זמן רב לזכאות לטיפולים ועליה לסיים את הטיפולים בחצי השנה הקרובה ולשם כך יש להביא את העותר למרכז הרפואי כרמל במהלך החודש הקרוב על מנת לתת זרע אשר יוקפא לצורך המשך הטיפולים. מהמכתב לא עולה כי הבאתו של העותר למרכז הרפואי כרמל היא האפשרות היחידה על מנת שהזרע יהיה תקין וניתן יהיה להשתמש בו. כאמור, ב"כ המשיב טוענת כי כבר בוצעה בעבר הוצאת זרע מאסירים הנמצאים בבית הכלא, אשר הועבר לבית חולים בעזרת בני משפחה. נטען כי לאור המרחק הקצר בין בית הכלא כרמל והמרכז הרפואי כרמל, הדבר אפשרי גם במקרה זה.

סבורני כי לאור האמור, בנסיבות העניין יש לעשות שימוש בדרך זו של הוצאת הזרע בעת שהיית העותר בבית הכלא והעברתו בעזרת בני משפחה למרכז הרפואי כרמל שנמצא במרחק לא רב מבית הכלא בו שוהה העותר, והכל בכפוף

לפיקוח המערך הרפואי של שב"ס ובתאם עם הגורם המתאים במרכז הרפואי. בדרך זו לא תיגרם פגיעה לטיפול הפריון בהם החלו העותר ובת זוגתו.

בשים לב לחשיבות הנושא על שב"ס לפעול כך שניתן יהיה לבצע את הליך טיפולי הפוריות, בין אם בדרך שתוארה לעיל ובין אם בדרך של העברת העותר למרכז הרפואי. שיקול הדעת בעניין אופן הסיוכ שינתן ע"י שב"ס לעותר ה מסור לגורמי הרפואה של שב"ס שיבחנו את כל הדרכים האפשריות לסייע לעותר ויעבירו את המלצתם לגורמי הפיקוד המתאימים במחוז הצפול של שב"ס.

**הגם שבקשתו של העותר לא הוגשה בהתאם לפקודה המתאימה תיבחן בקשתו של העותר לסייע בטיפול פוריות בהתאם לאמור לעיל, כאילו הוגשה. לתשומת לב גורמי הרפואה המטפלים בעניין זה בשב"ס - לאור גילה של בת זוגו של העותר יש לפעול להסדרת הנושא בהקדם האפשרי, ובמידת האפשר במהלך החודש הקרוב.**

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

#### **המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.**

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

**ר' שפירא, ס. נשיא**